

VELIKONOČNÍ TŘÍDENÍ

I. Zelený čtvrtek – Bohoslužba slova (*obr. 1 a 2*)

- **Obřad mytí nohou**
- **Bohoslužba oběti**
- **Přenesení eucharistie (*obr. 3*), obnažení oltáře (*obr. 4*)**
- **Modlitba v Getsemanech (*obr. 5*)**

II. Velký Pátek – Bohoslužba slova

- **Uctívání kříže (*obr. 6*)**
- **Svaté přijímání**

III. Bílá sobota

- **vigilie Zmrtvýchvstání Páně (viz Příloha č. 2)**

IV. Neděle Zmrtvýchvstání (*obr. 7*)

LITURGIE ZELENÉHO ČTVRTKU:

Židovský národ slavil každoročně Velikonoce na základě ustanovení, které dal Hospodin Mojžíšovi. Aby nezapomněl na největší událost svých dějin – na den, kdy jej Hospodin mocnou rukou a napřaženým ramenem vyvedl z Egyptského otroctví. Tuto první velikou noc (Velikonoce) s prvním slavením paschy – velikonoční večeře – popisuje

1. čtení: Ex 12,1–8.11–14 (*obr. č. 2*)

Následuje Žalm 116

2. čtení: 1Kor 11,23–26

Evangelium (*obr. č. 1*) svatého Jana: Jan 13,1–15 neobsahuje přímo vyprávění o ustanovení eucharistie, ale zato je tam popsáno mytí nohou učedníkům. Pod podobou symbolického úkonu se vyjadřuje totéž, co pod podobou chleba a vína: Ježíšova vydanost učedníkům až do krajnosti. Mytí nohou a večeře Páně předjímají a znázorňují to, co se stalo na kříži: sloužící lásku, která se vydává až na smrt.

Mytí nohou. Po homilii jsou dopředu pozváni vybraní muži z farnosti – jako zástupci celého společenství. Posadí se na připravená sedadla. Kněz přistoupí ke každému z nich, lije jim na nohy vodu a utírá jim je. Tím vyjadřuje totéž, co Ježíš při poslední večeři – že jeho služba Božímu lidu je motivována Ježíšovou láskou a pokorou, připraveností sloužit až do krajnosti.

Následuje **bohoslužba oběti**, která má pro tento den vlastní texty – upomínající nás na Ježíšovu poslední večeři s apoštoly.

Přenesení eucharistie (*obr. č. 3*) – po modlitbě po přijímání kněz přenese eucharistii na připravené místo v kostele a potom se **obnaží všechny oltáře** (*obr. č. 4*) a odnesou se nebo zahalí všechny kříže v kostele. To vše na znamení Ježíšovy opuštěnosti.

Modlitba v Getsemanech (*obr. č. 5*) – večer se mohou věřící sejít na místě v kostele k tomu upraveném ke společné modlitbě, při níž rozjímají o Ježíšově zápase, úzkosti a opuštěnosti v Getsemanské zahradě a bdí s ním na základě jeho prosby adresované apoštolům: Bděte a modlete se.

LITURGIE VELKÉHO PÁTKU:

Tento den je jediný den v roce, kdy se nikde na světě neslaví mše svatá, pouze bohoslužba slova, která má tyto části: bohoslužba slova, uctívání kříže a svaté přijímání.

Obřad je velmi strohý. Začíná tím, že kněz s ministranty přijde v tichu do presbytáře a padne na tvář v prostraci, která je výrazem veliké pokory a úcty Pánu za Jeho utrpení na kříži.

Bohoslužba slova: 1. čtení: Iz 52,13–53,12,

Žalm 31 s antifonou: Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha,

2. čtení: Žid 4,14–16;5,7–9

Evangelium – pašie: Jan 18,1–19,42

Velké přímluvy

Obřad uctívání kříže (*obr. č. 6*) – jsou dva způsoby – s křížem zahaleným, který je knězem postupně odhalován a nebo s křížem nezahaleným, který je přinášen kostelem dopředu s trojím pokleknutím. Vždy na výzvu kněze: „*Hle, kříž, na kterém umřel Spasitel světa*“. lid odpovídá: „*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste*“.

Poté lid postupně přistupuje ke kříži a uctí jej pokleknutím, políbením apod.

Svaté přijímání

BÍLÁ SOBOTA:

Na Bílou sobotu bdí věřící na **modlitbách u Kristova hrobu** – v kostelech bývá na jednom místě znázorněn Ježíšův hrob - a rozjímají o jeho umučení a smrti. Obětní stůl i oltář je obnažen a neslaví se mše svatá. Je to příležitost prožít v modlitbě něco z toho, co asi prožívali apoštolové, když Ježíš zemřel a oni nevěděli, že třetí den vstane z mrtvých.

Následuje vigilie slavnosti Zmrtvýchvstání Páně ve večerních.

LITURGIE NEDĚLE – Slavnosti Zmrtvýchvstání Páně (Boží hod Velikonoční):

Je to jedna z nejvýznamnějších slavností v roce. Slavnost plná radosti ze zmrtvýchvstání našeho Pána, z Jeho vítězství nad smrtí, kterým získal každému z nás věčný život.

Na tuto slavnost je zvykem přinést si do kostela *upečený pokrm (většinou beránka) k posvěcení.*

Při *Gloria* se opět po třech dnech *rozezní varhany a zvony* a jako antifona k Žalmu zazní radostné *Aleluja*, které se nezpívalo po celou dobu postní.

Bohoslužba slova:

1. čtení: Sk 10,34a.37–43
Žalm 118

2. čtení: Kol 3, 1-4 nebo 1 Kor 5, 6b-8
Před evangeliem zazní krásná sekvence, která se zpívá po celý velikonoční oktáv

Evangelium: Jan 20, 1-9 (*obr. č. 7*)